

თავისი უკანასკნელი გამოსახულებები წარმოადგენს ჰქონდა. ამ წარმოადგენის დროს უნდა ეკიდებინათ ნესტორ ცხებუას, მიხეილ გურგენიშვილსა და სხვ. ხალხი ცირკში ამ ხელდასაც მავლებს ბეჭე არ დავსწრო, თუ-ცა ჩვეულებრივად ცოტა მეტი იყო. წარმოადგენის ბოლოს გამოვიდნენ მუსიკადანნი. ექვსმა კაცმა იკიდავ; სულ ბოლოს ნესტორ ცხებუა და მიხეილ გურგენიშვილი გამოვიდნენ და მიტროვლენ ხანს შემდეგ ნესტორ ცხებუა და უკანასკნელი დასცა თავისი მეტოქე. ცირკი დღეს უნდა გამეზაროს ნაპოსკენ განახლებული, რადგან წყურთლის უმუშტრობამ ძალიან დასძევდა და იმდენი შეძლება ალარ აქეთ, რომ ყველანი წასხან თან. კორდებულეთ აქა რჩება ცირკს და მხოლოდ არტისტების სინამარხს მიეგზავრება ნაპოსკენ.

* * * გზა. მუერნეს უკანასკნელ ნოტიოში შექმნილი სამუერნო ამბებია დაბეჭდილი.

ამ უკანასკნელს დღევანდელ კავკასიის სამხრეთკავკასიურ სამუერნო საზოგადოების ორი საყურადღებო ქართული მიუღია: ერთი მთავარ-პროტოპეტის კანცლარიიდან და მეორე განჯის გუბერნიის უფროსისაგან. პირველიდან სხანს, რომ ორღუბათელ მებატრეშუმეთ არხა მიუროთმეციათ ცრევენის გუბერნიატორისთვის იმის შესახებ, რომ აბრეშუმის თესლი, რომელსაც სხვა-და-სხვა პირნი ურჩივებენ მათ და ჰკიდიან, თითქმის ყოველთვის გაფუჭებული და ავადმყოფი კიბია; ასე რომ სალი კიბის მავიჯარო ავადმყოფს ზრდიან და მუდამ ზარალი აქვს ხოლმე. ამიტომ ორღუბათელს სთხოვენ გუბერნიატორს სთხოვოს კავკასიის სამუერნო საზოგადოებას, რათა ამ უკანასკნელში იყოს არა სილა თესლის შექმნა და დარიგება.

მეორე ქაღალდიდან სხანს, რომ განჯის გუბერნიის მებატრეშუმეთ მომართვის განჯის გუბერნიატორს თხოვნით, რომ როგორმე დახმაროს იგი მათ მდებარეობას, თავიანთ თხოვნაში ისინი ამტკიცებენ, რომ ამ გუბერნიის მიმდებარე მუხრანის დიდი-დღე უკან იწყეს და შეეღო-კი არსიდან სხანს, რომ ერთ დროს ამ საგანზე ბეჭეი ლაპარაკი იყო, მაგრამ ამ ლაპარაკს მხოლოდ ერთი შედეგი მოჰყვა: ოცი-ათასი თუმანი გადაიღო და

საცა. ახალი პოეტები, რომელნიც ამ საუკუნის მეორე ნახევარში ვანდნენ, დიდის ამბით ჰქადაგებენ ახალ პრინციპებს, მაგრამ რაღაც საუფროსი აკლიან და უპირველეს ყოვლისა კი უფრო გულ-მხურვალეა შემოქმედების საქმეში. მთელი ცხლანდელი ლიტერატურა ამ ქვეყნის ისეთივე უფროსი, როგორც თეთი ცხოველები ცხლანდელის იტალიისა. იტალიის ცხლანდელს ლიტერატურაში, რეალ-იზმის გარდა, სხვას ვერას მოაძლევს თავის და ვერას ჩასჭიდებ ხელს. რეალიზმი-თი-კი ვამსკულულის ყველა ნაწიერები იტალიის დღევანდელის მწერელის ბისა. რეალიზმი ხომ, როგორც ვი-ციო, დღევანდელს არ ეჯანება და უფრო გარგვინებს მისდებს, ფორმას ვლამუნება. რეალიზმი გარგვინებს, ფორმების თეორია და ფილოსოფიასთან საერთო არა აქვს-ა, თუმცა თითო-ერთ რეალისტები ამტკიცებენ, რომ ჩვენნი მოძღვრება მივიყვანს ჰსინოლოგიაზე დაფუძნებულ ფილოსოფიაში-

დაინარჯა სხვა-და-სხვა საბარეშო და წესებულუებათა შეზღუდვისათვის, ხოლო მებატრეშუმებთან-კი არა ეშველა-რაბა.

* * * 3. მურომკეცს განუზრახავს სოფელ პატარაქელში სამუერნო გამოსადეგი ფერმის დასარსება. ბ. მურომკეცს აზრია აქეს ამ ფერმაში გამოსადეგს ყოველი გვირი ევროპული თესვულობა და გამოყვლილის ჩვენში რომელი კულტურული მცენარე უფრო უყვითებს იხიერებს.

* * * სახელმწიფო კონცენტრაციის სამინისტრომ გამოუგზავნა ჩვენს სამუერნო საზოგადოებას „ჩინური ფტეკი“. საზოგადოებამ თესლი უნდა მსურველთა დაურთავოს გამოსაცდელად.

* * * დაბა ზესტაფონია: ვგონებთ მთელს ამიერ-კავკასიისაშიც კი აღარა მთლიან მოაპოვებია ისეთი გაკურვანება ჩვიარდნილი ადგილი, როგორცაა ზესტაფონია. ზესტაფონია აუარებელი შვი და ბნელი ხალხი მოჰყვა და გაცივთა აქ ბინა. იმათგან მოსტყვება და ძილი აღარ არის. ბინძურება და უსუფთაობას ქიმიოდ და ახლა იმდენი ავაზაკი ხალხიც მოკვამბა. დღე ისე არ გავა თითქმის, რომ ან ცარცვა-გულუჯის და ან კაცის-კელისა და ღაღის ამბები არ გაცივანოთ ამ დღეებში მოჰკვლეს აქ ერთი ვიღაც გ—ანი, ოთხი კაცი დასჭრეს და ერთი მწეწრიმლის ღუბანი ისე გააღაგეს, რომ შიგ ადარა დაუტოვებიათ. ამას წინადა კლდე ვიღაც თანვე ხელ-დახელებულმა კინაღამ მოჰკლა ცეც მიხოდ იმბრო, რომ ვიღაც ვერ უშობდა დრაზედ. ქურდებს გარდა სხვა ყველა დანაშაუნი შეკურთხილი არიან და საქმე გამოძიებაში ჩაგარდნილი.

არ შეგვიძლიან ბოლოს არ მოვიხსენოთ ის გარემოება, რომ ჩვენს დაბა საუფა მალდებთ. არა გვგონია ან სტამბოლში, ან სხვადასხვად სათათურთში ამაღენი ქაღლები იპაეეოდეს. მერე რა ავების ცხენისს კაცს ძირს ვადამოიდებენ. ამას წინადა სწორედ ავტოც მოხდა: ჩაივდეს ხელში ვიღაც ბ—შვილი, ცხენიდან ვადმოიდეს და კინაღამ სულ ერთიანად დაფლითეს, რომ დროზედ არ მიშეცვლებოდენ. დღე არ გავა, რომ ერთი ან ორი კაცი არ დაჰქონდა და კანხა არ გამოაღლიჯან. რა თუ

დღო. ჯერ-ჯერობით ასეთი შედეგი არა სხანს და ყველაზე, საცა-კო რეალში მეტის-მეტად ბატონობს, კაცი ადგილად შეაჩნევს, რომ იქ არავითარი ფილოსოფია არ არსებობს, ხოლო ამ გარემოებას, ფილოსოფიის არ-არსებობას, მოსდებს აწვედარბევა, უფს—ურთობა და და-ცემა გონებრივისა და წამებრივის ცხოვრებისა.

იტალიის პოეტების მეთაურია ჟო-სეფ კარდუცი (Giosuè Carducci), ცნობილი ავტორი ლექსთა კრებულისა: „Odi Barbare“. უნდა სთქვას კაცმა, რომ კარდუცი ყველაფრის შესახება სწერს ლექსებს, de omnibus rebus et quibusdam aliis; ანას გარდა სწერს სხვა-და-სხვა ნიშნუ-შემის მიხედვით. ასე ვასიებთ, არა სტრეფის უფროადებობა ძველ ლათინურ და ბერძენურ მწერლების ნაწერების ნიშნუშესა-კი. სატირის ლექსებში ჰმადის ბარბისა და ვიქტორ პოეკოს, შესხმათა (ოღებს) წერაში გრამატიკე-

ჩენი მხსენილი და მფარეული არიენ არ უნდა იყოს?

* * * ზაბაილა: წელს შვი ქვის ფსმა აღდილობრივ ძალიან დაიწია, ასე რომ, თუ შარშან ოთხს თუმანს იმდევოდნენ ერთ საჯერ ამოსადებ მესულ ქვაში, წელს მზა-მზარეულ ამო-ღებულ ზაბაილა ან იმავე ფსმა იმდევ-იან, ან ხელს არა ჰკიდებენ. ესისე ფული და შეძლება ჰქონდა, კარვად გამოიყენა ეს სიავე და ბლომად იყ-და შვიი ქვა.

* * * „Нов. Вр.“ ამბობს, რომ სახელმწიფო კონცენტრაციის სამინისტრომ შემდგომლობს მთავრობას წინაშე და თხოულობს, გლენთა ოჯახისაში ცხეაროც ისეთი კონცენტრაციის მიხედ-ილი, რომლის გაცივდასაც დაშინე-ლის სახელმწიფო ხარჯის გასატუმ-ბრებად მოსდევს გლენის ოჯახის უკან დაწვევა.

* * * 31 მარტს მისილს ქმნავე იპოვნეს სამის-კეცის დაღებული მიღებული ზაგ-ში. ზაგ-ში ვასზრდელად აუფანა სახალ-რიგო უმუშტრობა ახლარი გერანგევი.

* * * ამავე დღეს ვლისაბელის ქმნავე ვარსის-კეცის დაღებული მიღებული ზაგ-ში დაწვალს დროს მოკლულნი ჰპირისა ჩა-ვილი თან, რის გამოც ქვეშავეს ცხენ-ლი გუნდა და ღაღევე კანამა დაარა.

დაბა ტ საფელი

(მოწერილი ამბეი)

ნიმონი (გურია). მოკვებისებთ, ნიმიოთის რკინის გზის სადგური პატარია, ნახევარი სადგურია. სხვა ასეთ სადგურებზე მომეტებული მგზავ-რი მიდის-მიდის აქ და მომეტებული ბილითაც სარდება. დარბაზის როლს თამაშობს ერთი პატარა „მოაჩილი“ ოთახი, რომელშიაც ეკრებიან ყვე-ლა წამსულ-ქაშაყლევიც; ეს ოთახი ოთახი სადგურის უფროსისადა და მის ხელ-ქვეითისა; ამ ოთახშივე აწყობენ და რჩებენ ნა-გთვეთი ბარგს. აღნიშნულ დარბაზ-და-ლოდ-ბურღ ოთახში სულ 4—5 კაცის ნა-მოსადგომი სკამია და ისიც სმირად მიიხლებება და თვალს მიგვარება ხოლ-მე. მგზავრებს ფეხზე დგამათ თუ გუ-მუნდლენ, უნდა იტარებენ დასდენ-ერთი კარები ამ ოთახისა რაღაც მო-საზრებით ყრუ-დაცეტილია, იშვიათ

შემთხვევაში აღებენ, სადგურის უფ-როსის ნება-დაჩარიით. მეორე კარები არ იხურება, რის გამოც თავისუფ-ლად მოქირკილობა ზაბაილა ქა-რი და შემოსათოგ შემოსევიდა. სი-სუფთავის დამცველი სადგურის „ხე-ვეტა“—დასუფთავების სწორედ მაშინ მისდებდა ხოლმე, როცა მატარებელ-ლის მოსვლის დროა და ხალხი შეგ-როვილია. რაკი ვიწრო და ევრაფერი მოსახლებული სადგურია, ზოგი სცილ-ლობს მატარებელს მოუსწროს. ცოტა ხნის დღე-ღამის მოუნდეს, მაგრამ ამასობაში უგვიანდებთ და ხშირად მატარებელიც ვასწრებს ხოლმე.

რამდენიმე თვის შემდეგ სადგუ-რის სიფიწროვის გამო მგზავრები აღარ შესწრდებიან, რადგან ვადაწვეტი-ლია სადგურის გაღივება და შემო-ბა-სა შეუძლებენ.

სადგურთან რამდენიმე ღუბანია გა-შენებული, მაგრამ აქაურები ნაკლებ-ბად ვაკრობენ აქ ღონისხეთში მითან საუკურობენ, რადგან იქ უფრო სადასაქო-ნელია და ვაკლებით იაფადც იკიდე-ბა. ნიკოთელი ვაკრობის უფროად ვაკ-რობას, მუდამ გაიხანია ქესაბაბაა. არც სტუფიან: ვაკრობას აქ სინდაც, სთუფებს. ნიკოთში საკონლის მო-ტენა და ღუბნის ძირა უფრო იაფე თუ არა, უფრო ძვირად ხომ არ გვე-და და რა ზარალში იქმნიან საფარ-გის საქონელი იქონიან და რგვიან ფხვალ ჰყიდენ. მალე ვამდობრების სურ-ვილი „ჩახსიჩნებს“, მამა-სისხლად გაყვდაც, ავიწყდებათ ადვილად მსა-ხეღერი და ვასებობა ქეშაბიბა, რომ „მოვლეთად საკონლის ვაკილით უფ-რო მოიგებენ, რადგან მეტოზის ვულს მოიზიდავენ, მოიხიევენ, საქონელი დი-ხანს არ ვაფერდებათ, ბერეს ვაკილიან, თითოეული მანათა რამდენჯერმე ვა-ტეტილიდება და ყოველ ვადატრია-ლებზედ მოგებას მოიტანს.

აკაური ვაკრობა ყველანი სიმინდის ყლავ-გაყლავს მისდევენ და სარგე-ბოლონაც ამაში მოკობენ. სიმინდ-გამოსადგებ ზოგი მკიდავე ეტენება: შენ ოლონდ სიმინდ მომიტანე და ფსი-ჩა არ შეგაკლებებ გულს, არ მო-გიმეფერებ: თერთმეტ შურს მოგცემ ფეშში, თუ მაინცა და მაინც ვინდა ამასხს მოგცემ, მაგრამ უნდა იცო-დე, რომ თერთმეტ შურს რომ მოგ-ცემ ფეშში, უფრო მოგებელი იქ-

ტი მოღაწე იოს, რომ მის მო-ღაწეობას წინ მიჰყავდეს ცხოვერება გონებრივი. ვადავიციებთ თითქმის ყვე-ლა ნაწერი კარტულისა და გულ-მო-ღე-ვინედ ეყვებო მის სხვა-და-სხვა თხუ-ლებში რომელსამე ვასახრებს აზრს, რომელსამე სანუფრა ამბავს, მაგრამ ამისთანა ვერა ვაკობე. თეთი მისი წარმატების შესახებ აზრები როგორ-დაც მუნდობენებია, იდელები ვაფე-რევილი. კარდუცი ჰკიცხავს და ამხელს თვისი თანამებრძოლა სხვა-და-სხვა ნაკულებდებებს, მაგრამ გზას უყვთე-სისს არ უტყვენს და არ უკვლვენ.

არ როგორია იტალიის ცხლანდელი პირველი პოეტი, რომელიც მთელი ათი და ოცი წელწალია მეთაურობს მივლის იტალიის გონებრივის ცხოვე-რებას, რადგან, ლექსებს გარდა, კარ-დუცი სწე-ს ჰროსების და ცნობილია, როგორც მწეწრივი მცოდნე საყო-ველთაო ლიტერატურისა. კარდუციის გარდა იტალიას ჰყავს რამდენიმე ნაყოფიერი პოეტი კიდე;

წმეი“. საიდუმლოება, ცხლანი, უნ-და იფარებოდეს საწონ-საწყოში...

სულ სამი თივეა; რაც ესლანდ-ელი მამასხლისი თავის თანამდებობის აღსრულებას შეუღვა და მამასხლი-სობს. ჯერ-ჯერობით ვხადლიერებიან და ამბობენ: „კვი კახაბია, ყოზობაა და გულ-შემატკიერება იტყა-ბა, ძა-ლიან გვლეთი არის მოწადინებული, რაკ ვაფეყობა, წაადვებს სოფელ-სობა“. იმდენ აქეთ არ ვაუფლებელი-ლობა მივს თანამდებობას და არ ათქვიენებს საზოგადოებას: ახა-ლი ცოცხი კარვად ჰყვის, ძველი მოვასება ქეშაბაა“. ხიროანი კაცის დადასება იტან ნიკოთელიცა და, თუ ესმის მათთვის ოღესმე რამიმ სიყვთ უქმნია, არ იფიწყებენ, ვთლად იხსე-ნიებენ. ახალმა მამასხლისმა ალაგ-ალაგ გზები შეაკეთებინა. ამ დღეებში მამრის გამგებელმა შეკარა ყრილობა და შევიკითხა: აქურდობა და აქი კა-ციოთ თუ არიან თქვენში, და ხასი-გე-ლეთი, შეუღენით ვანაენი და მოკა-შორებით თავიდაპირა. „მოასხენეს, რომ ეს ერთი ხანია ქურდებისა და აე-კ-ტებისაგან მოიცვენ ჩვენმა სოფელ-ბოა.

თუ ვინავე კალნდარიწილი

რუსეთი

მოსკოვი, როგორც „Русскія Вѣ-домости“-ი იუწყება, ახალი, ვგრეც ვო-დნული, საბავო სწეულების მკურ-ნალოთ საზოგადოება არსდება. ამ ხანად კუვე შეკრებილებია პრაქტიკო წესლების შედგენისა, ამ საზოგადოებას ის აქვს აზრად, რომ ყოველ-გვარი სა-მკურნალო ცოდნათა სკოთისი, თეო-რიული იქნებათ პრაქტიკული, მეც-ნიერულად გამოიყვლიოს და შესწავ-ლის. ხოლო, როცა საზოგადოების ნიეთერი მდგომარეობა ვანკარდება, განსახება აქეთ, როგორც თითონ მისი კოში, ისე მოსკოვის გარედვცა მართონ ავადმყოფთა ზაგშეთა დასაწ-ვენ-დასაზრებელი სადგურები. ამ საზოგადოებას ყოველნი ნამდვილი წეწრი, საბავო წეწრი და კარცის-პონდენტნი. ნამდვილ წეწრებად იქ-ნებია მკურნალები, რომელთაც შე-უსწავლიათ, ამ შესწავლიან საბავ-შე რწეულებათა თვისლებად და რო-მელნიც ცხოვრობენ მოსკოვში. კო-რესპონდენტებად იქნებია აგრეთვე

მაგრამ ყველა ისინი თავისებურებას არიან მოკლებულნი. უფრო შესანიშ-ნავს მათ შორის რომანდო გვერანის (Guerrini) უნდაღ, რომ პოეზიაში მე-ტი გულ-წრეულობა და სიკოცხელ ყოველიყო და მართლაც, უნდა კე-რა სიტყვსა, პოეზია სიყვარულისს ცე-რისის ძალიან ეტრება, მაგრამ რა გამე-ვიდა აქედამ. მართო სიყვა-რულით კაცს სიკოცხელ არ შეუძ-ლიან პოეზიაში-სა-კი ვაკრავდ იკო-რედ სიყვარულის თეთი დღამა გოგ-ნებმა, როგორც მავალითად მაუსსეს (Musset) და ჰინე (Heine), რომელ-ს უფლობდნენ, ფილოსოფოსნი იყენენ და თავიანთ ნაწერებში ცხლად გე-ვახადენ, ხას ეტანებოდა და რა სწყუროდა იმათ დროების ქუთო-გ-ნებას.

ცხლანდელ იტალიის დანარჩენ პო-ეტებს ორი უმთავრესი თვისება ეწ-ყობათ: ერთი არის, რომ ჰმამა-ვე წაყვარების ნატურალისტებს და

მუხრანში, მოსკოვსა და საზღვარ-გარე მცხოვრებნი. ნამდვილმა წერ-მა წილოვანმა მ. უნდა გარდაიხა-ღოს. საზოგადოების გამოცემაში იქ-ნებინა: თავიქცობაში, თავიქცობა-რის ამხანაგი, მდიანი, მდივნის ამ-ხანაგი, ხანაზიანი და წიგნი-საცუ-ვის გამეფ. საზოგადოების ექნება წი-ლოვანი კრება, მორიგი და არა მორიგი. მორიგს კრებას მოიწვევენ თითვენი ერთხელ, ხოლო არა მორიგს, რა-ც ბევრი სასწიველი იქნება. კრე-ბაზე დასწრება არა წყვეტა, ვარა-ღ წილოვანის კრებას, არ შეუძლიან.

კრებულს განიხილენ ისეთი ავადმყოფი, რომელთა სენის გამოკვლევა და შე-სწავლა უფრო საყურადღებო იქნება.

— ფურნალი „Наука и Жизнь“-ს გამოუხატონიშნია, რომ ორთა შუა რაიონით ერთის წლის განმავლობაში მამა-კაცს 15-ჯერ მიწა უნდა ჰქონდეს სხვისის ხელით სიკვდილის იმედი და დედაკაცს ოთხჯერ, ციფრებითა, რომ ბილეთით 200,000 მან. მოიგებო. ამ ფურნალისავე ანგარიშით სჩანს, რომ ამ 200,000 მან. 423,200 ბილეთით მხოლოდ ერთი მოიგება.

— პეტროპოლის ტენორიკოლოგიური ინსტიტუტის სტუდენტებს განუტრიაბეთ „თამბაქოს მწველითა წინააღმდეგ“ წიგნს შეადგინა. ვინც ამ წიგნში ჩაი-წერა, თამბაქოს წიგნს უკვლამ თავი დაანება და ის ფულები, რაცია თამ-ბაქოს ყოველს მოუწოდებდა, შვეიცო-ლია იქნებოდა და გაკვირების დროს მიიღებარებენ.

წერალი ამბები

ავსტრიის აწინაღობი იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორი სრულად წი-ნაღმდეგ სურათს წარმოადგის თავის თანამოგებებზე გერმანიის იმპერატორის. რამდენად ვალდებულ იქნა მტერი სისათვისა, ვინ დაუწყებდა და წინა-წინავე დანერგებულა, რომ იქნა არა-ფერმა გამძაბრებულა და ზურთ-მოღვა-ნი უოჯეთის დამძაბრებ, იმდენად ფრანგ-იანებს ფრანკალია, არა სწამს, რომ ჩემი საყურადღებო იქნა ოჯახს მუე-სრულია. უოჯეთის ტოკუს, თათ-ბარბოს და ფიქროსს, ვიდრე თითონ სასესე შეუღებულა, ეს ტოკუს, ეს მი-მა, რომ რამე შეგდომს ამ მომადე-სის, ეს განაგრძებულა განდგობისათვის ფიქრი ახლად დასსხვლად. ის ამ

ფიქრებელის რეალიზმს მისდევნა და მორე კიდევ ხას, რომ გარეგნობის და ფორმის აღწ-სში არიან. იმისის პოეზიაში სიკაცული არა სჩანს და, უტყველო, ქვეყანას ამიტომ მაღლედ გააღვიწყებდა მათი ნაწერები.

პროზაშიც, ესე იგი, ჰაობრობა-რომანებშიც, თითქმის ასეთსევე ამ ბავაი ტენდენცი, თუცა უნდა გამო-ტყველებული, რომ მოთხრობა-რომანებ-ში უფრო მეტად დამოკიდებულა. იტალიის პირველი რომანისტები დღეს არიან ფარინა (Farina) და ვერგა (Verga). პირველით არიან მზა-ლად ამ შემთხვევაში, თუ ვიტყვი, რომ ბერსეციოს ტენდენციის რომანისტებ-ში არ ჩაეთვლით, რადგან ბერსეციო მართლაც არა წინააღმდეგ მწერალი და არც უფრო რიგად ეწყობა ახალს მიმართულებას. ვიტყვი ბერსე-ციო, ეს იტალიელების ბაზილი, მართლაც და ორივენი მალა სდგას; ფარინას დედა და ვერგაზედაც და ე-საც წაუთხიანს მისი „Fortuna dis-

დროს გამოეფა, როგორ სასწიველი თანს გერმანიის ავსტრიის ანტი-გერ-მანიის ომის დროს. ავსტრიის იმპერატორი იყო გერმანიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი. ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი. ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი.

გაიხილეს ფრანგ-იანებს (1848 წ.). ამ დროს მოხდა, როგორ ფრანკალიის ქართველები იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი. ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი.

1853 წელს ახალგაზრდა იმპერატორი შუგლად ბავარიის ერცჰერცოგის ქალს ელსაბეთს, რომელიც მოეწონა, შეუკრ-და და გადაეცა შვირთი. ამისის სუე-გრადის შუგლად ბავარიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი. ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი.

graziata“ (უბერხელი ბუნებრივად) და „Povera Giovanna“ (საწილო იოა-ნა), თავის დღეში არ დაიწყებულა ეს ორი სხვა-და-სხვა საკვირველს სიტხილით შექმნილი ტრა-დია. მოთხრობა-რომანებში მთელს გუნდს იმართის საინტერესო ტაბებისა. მთე-ლი საზოგადოება იტალიის მკითხ-ველის თვალ-წინ არის წარმოადგენი-ლი.

საქუთრად იტალიური, დამოუკი-ლებელი მიმართულება არ არსებობს იტალიის მწერლობაში. ყველანი პა-მაცენ ვისმე, ზოგი ინგლისელებს და ზოგი ფრანგებს. ინგლისელების მი-მამცელთა უმთავრესი თვისება ის არის, რომ დაწერილობით აღწერენ ხასილს, წინ-ჩეულებს და სხვ. ამ მიმართულებ-ის უმთავრესი წარმომადგენელია ეს-ტრეცა კასტელნუოვი, რომელიც დიდის გულ მოღონებთა იყო რღება თავის ნა-წერებში ადამიანის სული, მაგრამ, რა-ღვან ამ მწერალს ძალიან უყვარს და-წერილობითი აღწერა. ამიტომ მისი მოთხრობა რა-მანეის სახალისო სათხილავ არ არის, მით უმეტეს, რომ ამ მწერალს ფანტაზიაც ძალიან ღ-რია ბუკის. მის წიგნში „Risi e lag-rimo“ (ღიმილი და ტრემბები) რამ-დენიმე მშვენიერი სურათი მოიპოვა, როგორც მაგალითად, „Le ponte“ (ხიდი). ვიტყვი ავსტრიის ენციკლის ერთერთ ხელხელ მიმალა-მომავალთა და ისეთის სიტხილითა და სიმართ-

ფრანგ-იანებს არავითარი დღეობა და დღესასწაულობა არ უყვარს. მთელად-ფული მხოლოდ ამ შემთხვევაში მიადე-ვენ სტრუქტურას, როგორ ამის იმედი-დან დაწინაურებას აკლავს. წიგნებში ძალიან იშვიათად გადმოდის. მხოლოდ ვიდეოებში ორს დიდს ბაღს გააკვირებ, რომელზედაც ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი. ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი.

ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი. ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი.

ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი. ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი.

დ ე პ ე

მარტო. რეისტრეში ვლავრ სო-ბით არის წარდგენილი ახალი პეტრიცია და პურის განდგობისათვის შეიქმნა და ავსტრიის იმპერატორის სასწიველი სულსწიველობის წინააღმდეგ.

მანა. გუშინ შეადგინა გოგუბრე-ში პირველი სადღესასწაულო კრება ქრო-ნის რეისტრეში ორსულად. დღე-სასწიველს დაესწრნენ ერცჰერცოგის, მი-ნისტრების და ელენი. იმპერატორმა წია-ბითის სულს-სტრუქტურა და განდგობა, რომ

ლოთაც აღვიწერს, რომ ამ აღწერის სურათით თავის დღეში აღარ დაიწყე-ლებდა, ესეც ერთხელ წაუთხიანს ეს დიდელი კასტელნუოვის წიგნისა. მოთხრობაში „საზინელი დამე“ იგი-ვე პეტრიცია საზინელის ძლიერებით აღვიწერის ერთის საფორსო სადა-ფის უფროსის ქვე-შეშლილობის ამ-ბავს საზოგადოდ კასტელნუოვის პა-ტრი-პატარა მოთხრობანი, ესრედ-წო-ნდებულ ნოველები, ძალიან კარგე-ლია, ხოლო რომანები, თუცა ებრა-ელების გულ-მოღონე დაკვირებას ბევრს ჰპირებთ შიგ, მოსაწყენი წა-სეებოთა.

ყველაზე უფრო ნაყოფიერი იტა-ლიის რომანისტები შორის არის ან-ტონ პარდოლი, რომელიც თავის დაწერილობებში უნდა წინააღმდეგ მწე-რებით აღვიღოდ დახეობნის ყველ-გან. თავის რომანში „სემბრამისი“ ბარბარო აღვიწერს-ს ბაბილონის სტო-რების „Merlo Bianco“-ში მოხსენე-ლი ანონის ამბებს შემოქმედ.

მედიც, მომავალი სქისა ნაყოფიერს შრომაში გაეფას, თანხმობს ხანაგრ-ბებს და შუადღე მთისბობა სხვა-და-სხვა-დას შორის, ეგონებოდნენ ქვეყნის წინა-წინავე და მუხრანისაგან სხელ ქვეყნა-სა შეიქმნებოდა. სხვა-სიტყვაში ნათქვამა, რომ წინ უნდა წამოყრილი და ფესვად წამოყრილი წიგნი იქნა ხელისხიანი, საყავლებული უნდა გაესწროთ მტე-რისაგან და წინააღმდეგობა უნდა გაეწიოს სურსათ-საწივების ფა-სივადიანს და სიმთავრესისა. ამის გარდა, საწივად-ღობებს უნდა გაეზოთ-ბოროთ, გაეზოთ-ბოროთი და სხვ. სხვა სხვადასხვადას სასწიველი და სა-მოლოტოვო დამოკიდებულებას შესწის ამინდობის განსხვავება, რომ სასწივე-ლია ეს სასწივე ჩინად დამთავრდეს და წა-სივი სხელსწიველობის სასწიველია კვლავი შიგნითა. გარეშე მოლოტოვის კვლავი შიგნითა. გარეშე მოლოტოვის კვლავი შიგნითა. გარეშე მოლოტოვის კვლავი შიგნითა.

სასწიველობის დღეობული ელენი-ბული შესანიშნავი სიღამისის პეტრი-ცია იყო და, თუცა ცხოვრებაში თანს გერმანიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი. ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი.

მ ი პ რ ტ ი

მარტო. რეისტრეში ვლავრ სო-ბით არის წარდგენილი ახალი პეტრიცია და პურის განდგობისათვის შეიქმნა და ავსტრიის იმპერატორის სასწიველი სულსწიველობის წინააღმდეგ.

მანა. გუშინ შეადგინა გოგუბრე-ში პირველი სადღესასწაულო კრება ქრო-ნის რეისტრეში ორსულად. დღე-სასწიველს დაესწრნენ ერცჰერცოგის, მი-ნისტრების და ელენი. იმპერატორმა წია-ბითის სულს-სტრუქტურა და განდგობა, რომ

ლოთაც აღვიწერს, რომ ამ აღწერის სურათით თავის დღეში აღარ დაიწყე-ლებდა, ესეც ერთხელ წაუთხიანს ეს დიდელი კასტელნუოვის წიგნისა. მოთხრობაში „საზინელი დამე“ იგი-ვე პეტრიცია საზინელის ძლიერებით აღვიწერის ერთის საფორსო სადა-ფის უფროსის ქვე-შეშლილობის ამ-ბავს საზოგადოდ კასტელნუოვის პა-ტრი-პატარა მოთხრობანი, ესრედ-წო-ნდებულ ნოველები, ძალიან კარგე-ლია, ხოლო რომანები, თუცა ებრა-ელების გულ-მოღონე დაკვირებას ბევრს ჰპირებთ შიგ, მოსაწყენი წა-სეებოთა.

ყველაზე უფრო ნაყოფიერი იტა-ლიის რომანისტები შორის არის ან-ტონ პარდოლი, რომელიც თავის დაწერილობებში უნდა წინააღმდეგ მწე-რებით აღვიღოდ დახეობნის ყველ-გან. თავის რომანში „სემბრამისი“ ბარბარო აღვიწერს-ს ბაბილონის სტო-რების „Merlo Bianco“-ში მოხსენე-ლი ანონის ამბებს შემოქმედ.

მედიც, მომავალი სქისა ნაყოფიერს შრომაში გაეფას, თანხმობს ხანაგრ-ბებს და შუადღე მთისბობა სხვა-და-სხვა-დას შორის, ეგონებოდნენ ქვეყნის წინა-წინავე და მუხრანისაგან სხელ ქვეყნა-სა შეიქმნებოდა. სხვა-სიტყვაში ნათქვამა, რომ წინ უნდა წამოყრილი და ფესვად წამოყრილი წიგნი იქნა ხელისხიანი, საყავლებული უნდა გაესწროთ მტე-რისაგან და წინააღმდეგობა უნდა გაეწიოს სურსათ-საწივების ფა-სივადიანს და სიმთავრესისა. ამის გარდა, საწივად-ღობებს უნდა გაეზოთ-ბოროთ, გაეზოთ-ბოროთი და სხვ. სხვა სხვადასხვადას სასწიველი და სა-მოლოტოვო დამოკიდებულებას შესწის ამინდობის განსხვავება, რომ სასწივე-ლია ეს სასწივე ჩინად დამთავრდეს და წა-სივი სხელსწიველობის სასწიველია კვლავი შიგნითა. გარეშე მოლოტოვის კვლავი შიგნითა. გარეშე მოლოტოვის კვლავი შიგნითა.

სასწიველობის დღეობული ელენი-ბული შესანიშნავი სიღამისის პეტრი-ცია იყო და, თუცა ცხოვრებაში თანს გერმანიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი. ავსტრიის იმპერატორი ავსტრიის იმპერატორის შემდეგველი ომის წიგნი.

მ ი პ რ ტ ი

მარტო. რეისტრეში ვლავრ სო-ბით არის წარდგენილი ახალი პეტრიცია და პურის განდგობისათვის შეიქმნა და ავსტრიის იმპერატორის სასწიველი სულსწიველობის წინააღმდეგ.

მანა. გუშინ შეადგინა გოგუბრე-ში პირველი სადღესასწაულო კრება ქრო-ნის რეისტრეში ორსულად. დღე-სასწიველს დაესწრნენ ერცჰერცოგის, მი-ნისტრების და ელენი. იმპერატორმა წია-ბითის სულს-სტრუქტურა და განდგობა, რომ

ლოთაც აღვიწერს, რომ ამ აღწერის სურათით თავის დღეში აღარ დაიწყე-ლებდა, ესეც ერთხელ წაუთხიანს ეს დიდელი კასტელნუოვის წიგნისა. მოთხრობაში „საზინელი დამე“ იგი-ვე პეტრიცია საზინელის ძლიერებით აღვიწერის ერთის საფორსო სადა-ფის უფროსის ქვე-შეშლილობის ამ-ბავს საზოგადოდ კასტელნუოვის პა-ტრი-პატარა მოთხრობანი, ესრედ-წო-ნდებულ ნოველები, ძალიან კარგე-ლია, ხოლო რომანები, თუცა ებრა-ელების გულ-მოღონე დაკვირებას ბევრს ჰპირებთ შიგ, მოსაწყენი წა-სეებოთა.

ყველაზე უფრო ნაყოფიერი იტა-ლიის რომანისტები შორის არის ან-ტონ პარდოლი, რომელიც თავის დაწერილობებში უნდა წინააღმდეგ მწე-რებით აღვიღოდ დახეობნის ყველ-გან. თავის რომანში „სემბრამისი“ ბარბარო აღვიწერს-ს ბაბილონის სტო-რების „Merlo Bianco“-ში მოხსენე-ლი ანონის ამბებს შემოქმედ.

